

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 3C/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719203367
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Kysucká
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2021:3719203367.8

Rozhodnutie

Okresný súd Považská Bystrica, sudkyňou Mgr. Silviou Kysuckou, v spore žalobkyne V. T., O.. XX.XX.XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXX, občianka Slovenskej republiky, trvale bytom P. V., P. Č.. XX, právne zastúpenej JUDr. Elenou Heimlichovou, advokátkou so sídlom P. V., N. XX/XX, proti žalovanému R. M., O.. XX.XX.XXXX, trvale bytom P.F. V., P. Č.. XX, prechodne bytom F. Č.. XXX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

U r č u j e, že žalobkyňa je spoluvlastníčkou podielu 1/2 pod B1 parcel registra „C“ - parc. č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 343 m², parc. č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 789 m², parc. č. XXX/X - orná pôda o výmere 136 m² a rodinného domu súp. č. XX na pozemku parc. č. XXX/X, nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k. ú. P..

Žalobkyni nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa domáhala určenia, že je spoluvlastníčkou podielu 1/2 pod B1 parcel registra „C“ - parc. č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 343 m², parc. č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 789 m², parc. č. XXX/X - orná pôda o výmere 136 m² a rodinného domu súp. č. XX na pozemku parc. č. XXX/X, nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k. ú. P.. Dôvodila, že darovacou zmluvou zo dňa 26.7.2005 darovala žalovanému polovicu danej nehnuteľnosti. Žalovaný sa bezdôvodne a dlhodobo správal voči nej a svojej bývalej manželke - dcére žalobkyne - tak, že sa im sústavne vyhrážal ublížením na zdraví, báli sa ho hlavne vtedy, keď bol pod vplyvom alkoholu, kedy bol agresívny. Jeho správanie vyvrcholilo dňa 20.01.2017, kedy fyzicky napadol svoju bývalú manželku, neskôr aj ju, žalobkyňu, a spôsobil im poranenia. Bolo voči nemu vznesené obvinenie. Listom zo dňa 05.12.2017 vyzvala žalovaného k vráteniu daru. Na jej výzvu reagoval tak, že prostredníctvom bývalej manželky jej oznámil, že sa chce dohodnúť tak, že daruje svoj podiel spoločnému synovi. Bola vypracovaná darovacia zmluva, ktorú však následne žalovaný odmietol podpísať.

2. K žalobe žalobkyňa pripojila listinné dôkazy - výzva na vrátenie daru zo dňa 05.12.2017, podací lístok, výpis z LV č. XXXX, M.. Ú.. P., uznesenie OR PZ ČVS:ORP-48/PB-PB-2017 zo dňa 15.02.2017, lekársku správu zo dňa 24.01.2017 a 16.05.2017.

3. Žalovaný v písomnom podaní - vyjadrení k žalobe zo dňa 08.08.2020 uviedol, že nárok neuznáva, keďže je účelovo vedený voči nemu po rozvode s jeho manželkou, dcérou žalobkyne. Uviedol, že so svojou manželkou si žili v porozumení v danom rodinnom dome, ktorý si prerobili. Po dohode so žalobkyňou dostali darom darovacou zmluvou z 26.07.2005 rodinný dom a pozemky, nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, každý v polovici. Odo dňa darovania prešiel rodinný dom rozsiahlou rekonštrukciou. S manželkou a žalobkyňou žili v porozumení až do času, keď sa jeho zdravotný stav zhoršil natoľko, že musel zostať na invalidnom dôchodku. Vzťahy s manželkou sa zhoršovali a to, že nemohol pracovať, nebolo zo strany manželky a žalobkyne pochopené. Boli časté situácie neuznania a

otvoreného poníženia, čo dospelo až do štádia, že sa s manželkou odcudzili natoľko, že došlo k rozvodu manželstva rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 5P/42/2016-14 zo dňa 12.12.2016. Po rozvode spával v inej izbe a obojstranné slovné výmeny sa stupňovali, čo vyvrcholilo dňa 20.01.2017 incidentom s bývalou manželkou, pri ktorej hádke bola prítomná aj žalobkyňa. Obe ho začali vyhadzovať ako už viackrát predtým, manželka ho chcela vystrčiť, pričom on sa bránil, došlo aj k facke, žalobkyňa ho sotila od chrbta a on sa bránil. Ich maloletý syn volal políciu až na podnet žalobkyne. Tento incident ho veľmi mrzí, bolo to zapríčinené dlhodobou napätou situáciou. Nie je pravdou, že by sa k manželke alebo k žalobkyni správal tak, že to odporovalo dobrým mravom. Ublížením na zdraví sa im nikdy predtým dlhodobu nevyhrážal ako ani v čase incidentu. To on bol dlhodobu ponižovaný a urážaný. Dňa 05.12.2017 bol vyzvaný k vráteniu daru s tým, aby svoj podiel daroval maloletému synovi. Toto však neakceptoval, bál sa o budúcnosť ich syna, keďže zistil, že bývalá manželka má pomer. Od incidentu dňa 20.01.2017 byva u svojej matky bez možnosti užívania rodinného domu v P..

4. Žalovaný k vyjadreniu priložil listinné dôkazy - výpis z LV č. XXXX, M.. Ú.. P., rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 11.11.2013, návrh -vyporiadanie BSM doručený tunajšiemu súdu 04.11.2019, rukou písaný opis prác. V priebehu konania žalovaný predložil právoplatný rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 2T/45/2017-177 zo dňa 09.11.2017.

5. Žalobkyňa prostredníctvom právnej zástupkyne na pojednávaní zotrvala na svojej žalobe. Trovy konania si neuplatnila. Žalovaný sa v plnom rozsahu pridržiaval písomného vyjadrenia .

6. Súd na základe nesporných skutkových tvrdení, výsluchu žalobkyne, ako i listinných dôkazov, ktoré strany sporu predložili na podporu svojich tvrdení, zistil nasledovný skutkový stav:

7. Medzi stranami bolo nesporné, že:

- darovacou zmluvou zo dňa 26.07.2005, ktorej vklad bol povolený správou katastra Považská Bystrica dňa 19.08.2005 pod č. X. XXXX/XXXX, žalobkyňa darovala žalovanému spoluvlastnícky podiel 1 nehnuteľnosti v k. ú. P., a to rod. dom súp. č. XX postavený na KNC parcele č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 789 m², KNC parcely č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 343 m², KNC parcelu č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 789 m² a č. XXX/X - orná pôda o výmere 136 m² s tým, že nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Považská Bystrica, katastrálny odbor,

- dňa 20.01.2017 žalovaný fyzicky napadol svoju bývalú manželku U. - dcéru žalobkyne a neskôr aj žalobkyňu, spôsobil im poranenia a následne boli ošetrované v NsP Považská Bystrica, pričom svedkom fyzického napadnutia bol aj ich mal. syn E., ktorý zavolať políciu,

- konanie žalovaného zo dňa 20.01.2017 bolo predmetom šetrenia orgánmi činnými v trestnom konaní a uznesením povereného príslušníka OO PZ Považská Bystrica zo dňa 21.01.2017 bolo voči žalovanému vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania,

- listom zo dňa 05.12.2017 vyzvala žalobkyňa žalovaného k vráteniu daru, na základe čoho žalovaný prostredníctvom dcéry žalobkyne - jeho bývalej manželky, oznámil, že sa chce dohodnúť v tom smere, že daruje svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach ich mal. synovi E., následne dala vypracovať darovaciu zmluvu, avšak žalovaný ju odmietol podpísať,

- žalovaný ani na ďalší pokus žalobkyne o vysporiadanie mimosúdnou cestou nereagoval.

8. Z výpisu z LV č. XXXX, M.. Ú.. P. súd zistil, že momentálne sú ako podieloví spoluvlastníci nehnuteľností - rodinného domu súp. č. XX na parcele XXX/X, a parcel registra „C“ parc. č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 343 m², parc. č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 789 m² a parc. č. XXX/X - orná pôda o výmere 136 m² vedení pod B1 žalovaný a pod B2 M. U., E.. T., každý v podiele 1-ica, obaja titulom darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena X. XXXX/XX zo dňa 26.07.2005.

9. Z listinného dôkazu - výzvy na vrátenie daru zo dňa 05.12.2017 a podacieho lístku zo dňa 05.12.2017 súd zistil, že žalobkyňa týmto listom adresovaným žalovanému vyzvala žalovaného na

vrátenie daru - polovice nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, M.. Ú.. P. z dôvodu hrubého správania porušujúceho dobré mravy zo strany žalovaného adresovaného žalobkyni a jej dcére - bývalej manželke žalovaného, ktorého hrubého správania sa mal naposledy dopustiť 20.01.2017, keď pod vplyvom alkoholu napadol najskôr verbálne, potom fyzicky dcéru žalobkyne (bývalú manželku žalovaného), a následne aj žalobkyňu, pričom im spôsobil poranenia, v dôsledku čoho museli byť ošetrované v nemocnici. Následne bolo voči nemu vznesené obvinenie pre prečin nebezpečného vyhrážania. Uvedený list zaslala poštou dňa 05.12.2017. Doručenie výzvy na vrátenie daru nebolo medzi stranami sporné.

10. Uznesením povereného príslušníka OO PZ Považská Bystrica ČVS: ORP-48/PB-PB-2017 zo dňa 15.02.2017 bolo rozhodnuté o pribratí znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria v trestnej veci v tom čase obv. R. M. - žalovaného za účelom zistenia, či trpel závislosťou na alkohole, drogách a pod. a či bolo potrebné mu uložiť niektorú z foriem ochranného liečenia, a to v dôsledku incidentu zo dňa 20.01.2017, ktorého sa žalovaný dopustil voči svojej bývalej manželke a žalobkyni.

11. Z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 2T/45/2017-177 zo dňa 09.11.2017, právopl. dňa 09.11.2017 súd zistil, že žalovaný bol citovaným rozsudkom tunajšieho súdu uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. d) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona, teda že inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania, násilím, na chránenej osobe - blízkej osobe a osobe vyššieho veku, nakoľko dňa 20.01.2017 asi okolo 15.00 hod., potom ako prišiel domov pod vplyvom alkoholu, hneď vošiel do chodby rodinného domu č. XX, v P. V., miestna časť P., v ktorom má trvalé bydlisko, po predchádzajúcom slovnom konflikte s bývalou manželkou U. M. a jej matkou V.W. T., O.. XX.XX.XXXX, ktoré tiež bývajú v tomto rodinnom dome, potom, čo mu povedali, aby si išiel ľahnúť do obývačky, obvinený M. vulgárne nadával obidvom poškodeným, chytal poškodenú U. M. za ruky, ktoré jej vykrúcal a vyhrážal sa jej zabitím, po čom sa jej podarilo ujsť na dvor rodinného domu, kde ju obvinený M. dobehol a udieral ju päťami obidvoch rúk, ale aj otvoreným dlaňami po celom tele, zhodil ju na zem, kde ju opätovne udieral po celom tele a kopal ju najmä do nôh, pričom sa jej opakovane vyhrážal, že ju zabije, že pozabíja všetkých, a keď to videla V. T., začala kričať na suseda, aby im pomohol, ale ten nepočul, po čom obvinený M. pribehol ku poškodenej V. T., päťami rúk ju udieral po hlave a vyhrážal sa jej, že ju zabije a s útokom prestal až po tom, čo na dvor vybehol maloletý syn obvineného, ktorý telefonoval na políciu, po čom obv. M. z miesta činu utiekol. Týmto konaním spôsobil poškodenej U. M. zranenia - pomliaždenie pravého pleca s odreninami, pomliaždenie krku v oblasti krčnej chrbtice, pomliaždenie a natiahnutie ľavého predlaktia a odreniny kože na ľavom predlaktí, ľahkého charakteru ktoré poškodenú U. M. obmedzovali v bežnom spôsobe života po dobu najmenej 4 dni a poškodenej V. T. spôsobil zranenia - pomliaždenie ľavej časti tváre s odreninami a pomliaždenie tváre v čelovej oblasti, ktoré ju obmedzovali iba minimálne v bežnom spôsobe života, pričom obidve poškodené U. M. a V. T., mali z vyhrážok zabitím a z fyzického útoku obvineného M. na ich telesnú integritu, vážnu obavu o život a zdravie, pretože obvinený M. sa pod vplyvom alkoholu, ktorý denne konzumoval v nadmernom množstve, správal agresívne a nevysspytateľne, za čo bol odsúdený na trest 12 mesiacov odňatia slobody s podmieneným odkladom s určením skúšobnej doby v trvaní 3 roky. Zároveň mu bolo uložené ochranné ambulantné protialkoholické liečenie. Z uvedeného rozsudku je zrejmé, že žalovaný - v danom konaní v procesnom postavení obžalovaný - sa s prokurátorom dohodol, na základe čoho prokurátor predložil na schválenie dohodu o vine a treste, ktorú súd schválil.

12. Žalobkyňa na pojednávaní vypovedala, že žalovaný ju v minulosti 2x napadol, druhýkrát to vyústilo do podania trestného oznámenia. Vypovedala, že žalovaný vo veľkom užíval alkohol, už sa to s ním nedalo vydržať.

13. Žalovaný uviedol, že 20 rokov žili v zhode. Zo strany žalobkyne bolo stále zle, keď sa s manželkou nepohodol. Vo vzťahu k incidentu zo dňa 20.01.2017 uviedol, že predtým, než sa to stalo, sa nepohodol s manželkou, keď sa jej vulgárnym spôsobom pýtal, či bola s inými chlapmi. Poprel, že by sa hrubo správal k žalobkyni, resp. jej dcére.

14. Podľa § 126 ods. 1 OZ, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neoprávnene zadržuje.

15. Podľa § 630 OZ, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

16. Podľa § 137 písm. c) CSP, Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP, Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia, že je vlastníčkou 1-ice nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, M.. Ú.. P. z dôvodu, že žalovaný ako obdarovaný sa správal voči nej a jej blízkej osobe - dcére tak, že hrubo porušoval dobré mravy, naposledy dňa 20.01.2017, kedy ich obe napadol, najskôr slovné, potom fyzicky. Na základe uvedeného ho žalobkyňa listom zo dňa 05.12.2017 vyzvala k vráteniu daru.

19. Keďže sa jedná o určovací žalobu v zmysle § 137 písm. c) CSP, súd skúmal, či žalobkyňa má naliehavý právny záujem na danom určení. Vzhľadom k tomu, že žalovaný je na LV č. XXXX, M.. Ú.. P. vedený ako podielový spoluvlastník nehnuteľností na danom LV zapísaných pod B1, žalobkyňa ho vyzvala na vrátenie daru, avšak tento jej vlastnícke právo k daným nehnuteľnostiam popiera, žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, keďže výrokom súdu v prípade preukázania dôvodnosti nároku žalobkyne by sa zosúladiť faktický stav so stavom právnym. Na základe rozhodnutia súdu o určení vlastníckeho práva by príslušný okresný úrad, katastrálny odbor mohol vykonať zápis vlastníckeho práva v prospech žalobkyne na podiel žalovaného, čo žalovaný doteraz odmieta.

20. Pojem „dobré mravy“ možno charakterizovať ako súbor určitých morálnych noriem, v ktorých sa odzrkadľujú všeobecne platné pravidlá morálky, etiky a slušnosti, u ktorých existuje všeobecný záujem ich rešpektovať. O tom, čo je alebo nie je v súlade s dobrými mravmi nerozhoduje názor jednotlivca, ale objektívne hľadisko, ktoré sa vyvodzuje z konkrétnych okolností. Na to, aby sa darca mohol účinne domáhať vrátenia daru je však potrebné, aby obdarovaný hrubo porušoval dobré mravy vo vzťahu k darcovi, prípadne k členom jeho rodiny. V zmysle ustálenej judikatúry, hrubé porušenie dobrých mravov je porušenie značnej intenzity alebo porušovanie, ktoré možno označiť ako sústavné (napr. fyzické násilie, hrubé urážky, vyhrážky smrťou, neposkytnutie potrebnej pomoci a pod.). Pri posudzovaní správania sa obdarovaného treba vziať do úvahy a hodnotiť i správanie sa samotného darcu v tom zmysle, či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu (princíp vzájomnosti). Uplatnenie princípu vzájomnosti znamená, že pri skúmaní určitého správania sa obdarovaného, či vykazuje znaky hrubého porušenia dobrých mravov, sa vezme na zreteľ tiež správanie darcu za účelom posúdenia, či on sám sa nesprával alebo nespráva voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny.

21. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, a toto nebolo sporné, že žalobkyňa je bývalou svokrou žalovaného a jej dcéra bola manželkou žalovaného, pričom ich manželstvo bolo v roku 2016 rozvedené. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa darovala nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, M.. Ú.. P. žalovanému a svojej dcére, každému v polovici, a to ešte počas trvania ich manželstva v roku 2005. Z vykonaného dokazovania je tiež zrejmé, že dňa 20.01.2017 sa žalovaný voči žalobkyňi a jej dcére dopustil konania, ktoré bolo orgánmi činnými v trestnom konaní a následne i tunajším súdom vyhodnotené ako trestný čin, konkrétne prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, s poukazaním na ustanovenie § 138 písm. d) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona, t. j. že žalovaný sa im vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania, násilím, na chránenej osobe - blízkej osobe a osobe vyššieho veku. Súd je v zmysle § 193 CSP viazaný rozhodnutím trestného súdu o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal. Z tohto dôvodu súd nemôže prehodnocovať závery súdu, ktorý o existencii trestného činu žalovaného a jeho priebehu rozhodol svojím právoplatným rozhodnutím. Z rozsudku tunajšieho súdu č. k. 2T/45/2017-177 zo dňa 09.11.2017 je teda zrejmé, že žalovaný dňa 20.01.2017 prišiel domov pod vplyvom alkoholu, keď po slovnej výmene medzi ním, žalobkyňou a jej dcérou/bývalou manželkou žalovaného/, im začal

žalovaný vulgárne nadávať, bývalej manželke ubližoval, vyhrážal sa jej zabitým, následne začal udierať aj žalobkyňu, rovnako sa jej vyhrážal, že ju zabije, pričom žalobkyni a jej dcére spôsobil zranenia.

22. Ako už bolo spomínané vyššie, fyzické násilie, hrubé urážky, rovnako tak i vyhrážky smrťou, je v zmysle ustálenej judikatúry považované za hrubé porušenie dobrých mravov, a to značnej intenzity, čo oprávňuje darcu domáhať sa vrátenia daru. Jedná sa totiž o také závadné správanie sa obdarovaného voči darcovi, resp. členovi jeho rodiny, ktoré z hľadiska svojho rozsahu a intenzity a pri zohľadnení vzájomného konania účastníkov právneho vzťahu nevzbudzuje z hľadiska spoločenského a objektivizovaného (nie len podľa subjektívneho názoru darcu) pochybnosti o hrubej kolízii s dobrými mravmi.

23. Súd posudzoval aj správanie daryne, teda či ona sama sa nesprávala voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jej správanie nebolo príčinou nevhodného správania obdarovaného voči nej alebo jej dcére. V konaní však takéto správanie, či už zo strany žalobkyne, alebo jej dcéry, nebolo preukázané. Nebolo preukázané, že by správanie žalovaného voči žalobkyni a jej dcére dňa 20.01.2017 bolo reakciou na také správanie žalobkyne, resp. jej dcéry, ktoré by bolo potrebné vyhodnotiť ako správanie v rozpore s dobrými mravmi, a ktoré by ospravedlňovalo následné správanie žalovaného, za ktoré bol trestným súdom právoplatne odsúdený. Súd zdôrazňuje, že v sporovom konaní je limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu a riadi sa zásadou formálnej pravdy. Súd má možnosť strany vyzvať na doplnenie skutkových tvrdení (§ 150 ods. 2 CSP), avšak činnosť súdu nemôže nahrádzať procesnú aktivitu strán a ich povinnosť tvrdiť a hodnoverne tvrdenie preukázať. Je záujmom strany sporu predkladať a navrhovať súdu také dôkazy a takým spôsobom, aby z nich bolo možné bez akýchkoľvek pochybností zistiť skutkový stav. Nie je úlohou súdu vyzývať strany sporu na predloženie alebo označenie takých dôkazov, aby jej zabezpečil úspech v spore. Ak neboli preukázané tvrdenia strany sporu, táto dôkazné bremeno neunesla, čoho logickým následkom je rozhodnutie súdu v neprospech takejto strany.

24. Žalovaný sám potvrdil, že samotnému incidentu predchádzala hádka s bývalou manželkou, kedy sa jej vulgárne spýtal, či bola s inými mužmi. Nech by odpoveď zo strany bývalej manželky bola akákoľvek, podľa názoru súdu by neospravedlňovala následnú reakciu zo strany žalovaného v tom smere, že sa jej i žalobkyni začal vyhrážať smrťou, pričom im aj ubližoval. Z uvedeného rozsudku vydaného v trestnom konaní vyplýva i to, že žalovaný konzumoval alkohol v nadmernom množstve denne, pričom sa pod jeho vplyvom správal agresívne a nevyspytateľne, čo podľa názoru súdu potvrdzuje tvrdenia žalobkyne, že žalovaný sa voči žalobkyni a jej dcére dlhodobo správal tak, že sa ho báli.

25. Bez právneho významu sú tvrdenia žalovaného o tom, koľko do nehnuteľnosti investoval, že sa staral o maloletého syna, alebo že jeho vtedy ešte manželka a svokra - žalobkyňa neuznávala to, že v dôsledku zdravotného stavu nemohol pracovať.

26. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd vyhovel žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v plnom rozsahu, keďže bolo preukázané, že žalovaný sa voči nej a jej dcére správal tak, že tým hrubo porušil dobré mravy a žalobkyňa riadnym spôsobom požiadala žalovaného o vrátenie daru.

27. Nakoľko žalobkyňa bola v celom rozsahu úspešná, súd jej v zmysle § 255 ods. 1 CSP prináležal by jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Nakoľko však uviedla, že trovy konania si neuplatňuje, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis, §127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).